

मध्यमकौशिकी । प्रौढार्थकोमलैर्वैमध्यमारभटीष्यते । ४

५ छाया । अन्योक्तीनामनुवर्तित्वाया सापीह षड्विधा । लोकच्छेकार्मकोन्मत्तप्रौढामत्तोक्तिभेदतः” । ५

६ सुद्रा । “स्वाभिप्रायस्य वाक्ये यद्वचसापि निवेदनम् । सुद्रां तां सुप्रदायित्वात् काव्यसुद्राविदो विदुः । साक्षिन् पदस्य वाक्यस्य विभक्त्येवचनस्य च । ससुव्यस्य संवृत्त्या षोढा न्यासेन जायते” । सुद्रा ६

७ उक्तिः । “विधिद्वारेण वा यत् निषेधेनाथ वा पुनः । प्रतीयते विशिष्टोऽर्थः सोक्तिरन्ताभिधीयते । विधेरथ निषेधात् स्यादधिकारात् विकल्पनात् । नियमात् परिसंख्याया उपाधेः सेह षड्विधा” । उक्तिः ७

८ युक्तिः । “अयुज्यमानस्य मियः शब्दस्थायस्य वा पुनः । योजना क्रियते यासौ युक्तिरित्युच्यते बुधैः । पदं चैव पदार्थस्य वाक्यं वाक्यार्थ एव च । विषयोऽस्याः प्रकरणं प्रबन्धस्याभिधीयते । योगकारणपर्यायाङ्गाङ्गिभावपरस्मराः । पदयुक्तेर्निमित्तं स्युर्निवृद्धाः पदसिद्धये । विरुद्धानां पदार्थानां गत्यादीनां परस्परम् । योजनायेह तां युक्तिं पदार्थविषयां विदुः । गर्भः सह निगम्येण संवृत्तिः सममञ्जसा । हेतवो वाक्ययुक्तीनां क्रियन्तामेवमादयः । यत्तदादेरुपादानं क्रियाभ्याससमुच्चयौ । क्रियासमभिहारस्य वाक्या र्थान् युज्यते मियः । यदशब्देयशैलादिवर्णनाभ्युपपत्तये । वाक्यं सेह प्रकरणविषया युक्तिरित्येते प्रबन्धविषयाप्येवं युक्तिरन्ता मनीषिभिः” । युक्तिः ८

९ भणितिः । “उक्तिप्रकारो भणितिः सम्भवेऽसम्भवे च सा । विशेषसंवृत्त्यास्य कल्पनासु च कल्पते” । भणितिः ९

१० शुम्भना । “वाक्ये शब्दार्थयोः सम्यक्पचना शुम्भना ऋता । शब्दार्थसमपर्यायपदवाक्यकृता च सा” । शुम्भना १०

११ लप्ता । “लयेत्याहुः पदार्थानां घटना या परस्परम् । सा प्रक्रान्तेन कस्मिंश्चिदप्रक्रान्तेन कुलचित् । अतिक्रान्तेन कुलापि यथाथेवर्त्योः क्वचित् । क्वचित् चाव्यर्थयोः कापि प्रकीर्णानां च दृश्यते” । लप्ता ११

१२ पठितिः । “काकुत्सरपदच्छेदेभेदोभिनयकान्तिभिः पाठोद्योऽर्थविशेषाय पठितिः सेह षड्विधा” । पठितिः १२

१३ यमकम् । “विभिन्नार्थकरूपाया याऽवृत्तिर्वर्त्यसंहृतेः । अव्यपेतव्यपेतात्मा यमकं तस्मिन्गद्यते । तदव्यपेतयमकं व्यपेतयमकं तथा । स्थानास्थानविभागभ्यां पादभेदाच्च मियते । तत्र पादादिमध्यान्तस्थानानेषु प्रकल्प्यते । यदव्यपेतमन्वद्वा तत्स्थानयमकं विदुः ।

चतुस्त्रियेकपादेषु यमकानां विकल्पना । आदिमध्यान्तमध्यान्तमध्याद्याद्यन्तसर्वतः । अत्यन्तं बहुवक्तेषां भेदाः संभेदयोनयः सुकरा दुष्कराश्चैव” अग्निपुराणे तु । अनेकवर्णावृत्तियां भिन्नार्थप्रतिपादिका । यमकं सा व्यपेतचाव्यापेतेति द्विधा मता । आनन्तर्यादपेता स्यात् व्यपेता व्यवधानतः । द्वैविध्येनानयोः स्थानपादभेदाच्चतुर्विधम् । आदिपादादिमध्यान्तेष्वेकद्वित्रिनिर्योगतः । सर्वथा पूर्वपूर्वेषु चेत्पादिनोत्तरोत्तरम् । एकद्वित्रिपदारम्भात्तत्पादात्तदुपदात् परम् । तृतीयं त्रिविधं पादस्यादिमध्यान्तगोचरम् । पादान्तयमकं चैव कोटीयमकमेव च । संसर्गयमकं चैव विक्रान्तयमकं तथा । यमकं चक्रबालं च संशययमकं तथा । पादादियमकं चैव तत्तु मैत्रीयमेव च । दशधा यमकं श्रेष्ठं तङ्गेदावह्वोऽपरे” इत्युक्तम् । तत्रास्थानयमकमुक्तं “नादौ न मध्ये नान्ते यत् सन्धौ वा यत् प्रकाशते । अव्यपेतव्यपेतं तदस्थानयमकं विदुः । पादे लोको च तत्प्रायः पादसन्धौ च बध्यते । स्वभेदे च चान्यभेदे च स्थूलं सूक्ष्मं च स्फुरिभिः” । अन्यदग्निपुराणादौ ज्ञेयम् । यमकम् १३

१४ श्लेषः । “एकरूपेण वाक्येन द्वयोः स्मारणमर्थयोः । तन्त्रेण यत् स शब्दश्चैः श्लेष इत्यभिधीयते । प्रकृतिप्रत्ययोल्लौघौ विभक्तिवचनाश्रयौ । पदभाषोद्भवौ चेति शब्दश्लेषा भवन्ति षट्” । १४ श्लेषः

१५ अतुप्रासः । “आवृत्तिर्वा तु वर्णानां नातिदूरांतरस्थिता । अलङ्कारेषु विद्वद्भिरतुप्रासः स दर्शते” “श्रुतिभिर्दृष्टिभिर्वर्णैः पदैर्नामभिरुक्तिभिः । लाटानाश्रुतिभिश्चायं षट्प्रकारः प्रकाशते” तत्र श्रुत्यतुप्रासः १७८ प्रष्टुं दर्शितः । स च त्रिविधः आस्योनागर उपनागरश्चेतिभेदात् । आस्योऽपि चतुर्विधः मृच्छणोऽमृच्छणो वस्योत्कटो वस्योत्कटश्चेति भेदात् । दृष्ट्यादीनां लक्षणाणि तत्रैव । “सुहृदावर्त्यमानेषु यः स्वर्गेषु वर्त्तते । काव्यव्यापौ स संभो दृष्टिरित्यभिधीयते । कास्यांटी कौन्तली कौङ्क्षी कौङ्क्षी वानवासिका । द्राविडी माथुरी मातुषी मागधी ताक्षसिका । औड्रो पौण्ड्रोति विद्वद्भिः सा द्वादशविधोच्यते” । तत्र कवर्गेणातुप्रासवती कास्यांटी एवं चवर्गेण कौन्तली, टवर्गेण कौङ्क्षी, तवर्गेण कौङ्क्षी, पवर्गेण वानवासिका, यवर्गेण, द्राविडी । शवर्गेण माथुरी, द्वित्रिवर्गातुप्रासवती मातुषी । द्वाभ्यां गर्भितैकवर्गातुप्रासवती ताक्षसिका ।